

WYROK
z dnia 18 listopada 2014 roku

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Beata Pakulska-Banach

Protokolant: Łukasz Listkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 listopada 2014 roku w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 3 listopada 2014 roku przez wykonawcę: **„LUKMAN MULTIMEDIA” Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie, ul. Piękna 11A/10, 00-549 Warszawa**, w postępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego: **Komendę Główną Straży Granicznej, Al. Niepodległości 100, 02-514 Warszawa**,

orzeka:

1. Oddala odwołanie.
2. Kosztami postępowania obciąża wykonawcę: „LUKMAN MULTIMEDIA” Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie, i:
 - 2.1 zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego **kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy)**, uiszczoną przez wykonawcę: „LUKMAN MULTIMEDIA” Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie, tytułem wpisu od odwołania,
 - 2.2 zasądza od wykonawcy: „LUKMAN MULTIMEDIA” Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie na rzecz Komendy Głównej Straży Granicznej **kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy)**, stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 907 z późn. zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Komenda Główna Straży Granicznej - zwana dalej: „Zamawiającym”, prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego na realizację zadania: *Zakup i dostawa czterech zestawów bezzałogowych statków powietrznych na potrzeby Straży Granicznej*, na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych [j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 907 z późn. zm.] – zwanej dalej: „ustawą P.z.p.”.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 22 października 2014 roku pod numerem 2014/S 203-358749. Ponadto, w tym samym dniu, Ogłoszenie o zamówieniu oraz Specyfikacja Istotnych Warunków Zamówienia zostały zamieszczone na stronie internetowej Zamawiającego.

W dniu 3 listopada 2014 roku wykonawca - „LUKMAN MULTIMEDIA” Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie – zwany dalej: „Odwołującym” wniósł odwołanie wobec treści Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia oraz treści Ogłoszenia o zamówieniu:

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

- 1) art. 29 ust. 1 i 2 ustawy P.z.p. przez opisanie przedmiotu zamówienia w sposób niejednoznaczny i niewyczerpujący, bez uwzględnienia wszystkich okoliczności mających wpływ na sporządzenie oferty oraz utrudniający uczciwą konkurencję,
- 2) art. 7 ust. 1 ustawy P.z.p. przez przygotowanie postępowania w sposób uchybiający zasadom zachowania uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców,
- 3) art. 22 ust. 4 w zw. z art. 22 ust. 1 pkt 1) ustawy P.z.p. przez ustalenie opisu sposobu dokonania oceny spełnienia warunku posiadania uprawnień, który nie jest związany z przedmiotem zamówienia.

W oparciu o powyższe zarzuty Odwołujący wnosił o uwzględnienie odwołania oraz o nakazanie Zamawiającemu dokonania:

1. Zmiany postanowień Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia przez doprowadzenie do ich zgodności z art. 29 ust. 1 i 2 oraz art. 7 ust. 1 ustawy P.z.p., tj. w Załączniku nr 1 do SIWZ (Opis przedmiotu zamówienia) w części II *Wymagania techniczne*:

- 1) w pkt 1 ppkt 2) tiret pierwsze - przez wykreślenie wymagania dotyczącego liczby łopat w śmigle
- 2) w pkt 1 ppkt 3) tiret pierwsze - przez wykreślenie wymagania dotyczącego minimalnej długości płatowca oraz minimalnej rozpiętości skrzydeł,
- 3) w pkt 1 ppkt 3) tiret trzecie - przez wykreślenie wymagania dotyczącego oświetlenia konturowego,
- 4) w pkt 1 ppkt 5) tiret pierwsze - przez wykreślenie wymagania dotyczącego dolnej granicy masy startowej,
- 5) w pkt 1 ppkt 5) tiret drugie - przez doprecyzowanie terminologii i wskazanie jednego z n/w parametrów: *Maksymalna prędkość normalnego użytkowania V_{NO}* , *Największej dopuszczalnej prędkości V_{NE}* lub *Maksymalna prędkość operacyjna V_{MO}* ,
- 6) w pkt 1 ppkt 5) tiret trzecie - przez doprecyzowanie terminologii,
- 7) w pkt 1 ppkt 5) tiret czwarte - przez wykreślenie wymagania, alternatywnie doprecyzowanie terminologii,
- 8) w pkt 1 ppkt 5) tiret ósme - przez wykreślenie wymagania,
- 9) w pkt 1 ppkt 4) tiret pierwsze - trzecie - przez wykreślenie wymagania,
- 10) w pkt 3 ppkt 2 lit. e) - przez modyfikację zapisu i wskazanie, że w dniu odbioru oraz na czas późniejszej eksploatacji Zamawiający zapewni wymagane zgody na określoną częstotliwość.

2. Zmiany postanowień Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (oraz odpowiednich postanowień Ogłoszenia o zamówieniu) przez doprowadzenie do ich zgodności z art. 22 ust. 4 w zw. z art. 22 ust. 1 pkt 1) oraz art. 7 ust. 1 ustawy P.z.p., tj. wykreślenie wymagań rozdziałów: VII ust. 1 pkt 1.3 i VIII ust. 3 pkt 3.2 ppkt 3.2.2 SIWZ i odpowiednich postanowień Ogłoszenia o zamówieniu oraz dostosowanie odpowiednich powiązanych postanowień Załącznika nr 1 do SIWZ - Opisu Przedmiotu Zamówienia, alternatywnie dopuszczenie możliwości złożenia oświadczenia o zdolności pozyskania wymienionych uprawnień przed dniem przeprowadzenia wymaganych szkoleń.

W uzasadnieniu odwołania Odwołujący wskazywał, że wymóg posiadania przez zestawy Bezzałogowych Statków Powietrznych co najmniej 3 łopat śmigła jest nieuzasadniony, ze względu na wymagania operacyjne opisane przez Zamawiającego i rodzaj silnika, który ma być zastosowany w zestawie będącym przedmiotem zamówienia oraz, że śmigło o co najmniej 3 łopatach wykazuje mniejszą sprawność i wydajność niż śmigło 2-łopatowe. Stwierdził, że konstrukcja 2-łopatowa charakteryzuje się wysokimi parametrami i gwarantuje uzyskanie wskazanych przez Zamawiającego osiągnięć, dodatkowo zapewniając większą sprawność operacyjną. W jego ocenie takie rozwiązanie stanowi ograniczenie

w dostępie do złożenia oferty przez wykonawców posiadających odmienne rozwiązania konstrukcyjne silnika i śmigła.

W dalszej kolejności Odwołujący podnosił, że o ile uzasadnione jest wymaganie dotyczące maksymalnej długości całkowitej płatowca oraz maksymalnej rozpiętości skrzydeł, o tyle wymaganie dotyczące minimalnej wartości tych parametrów, tj. długości całkowitej – co najmniej 1,5 metra oraz rozpiętości skrzydeł – co najmniej 3,4 metra, nie jest niczym uzasadnione, a wręcz uniemożliwia dokonanie wyboru rozwiązania najlepiej dostosowanego do potrzeb Zamawiającego i jego wymagań operacyjnych. Odwołujący stwierdził, że mniejsza rozpiętość skrzydeł oraz długość całkowita pozwala zachować większą mobilność zestawu, ułatwia jego transport oraz składowanie przez zmniejszenie rozmiarów opakowania transportowego. W jego opinii mniejszy rozmiar platformy powietrznej ułatwia także operacje naziemne, przygotowania do startu oraz sam start, a ponadto platforma o mniejszej rozpiętości skrzydeł oraz długości całkowitej jest trudniejsza do zauważenia oraz rozpoznania przez jednostki naziemne podczas prowadzenia misji obserwacyjno- zwiadowczej do jakiej jest przeznaczona. Odwołujący podniósł również, że powyższe parametry eliminują istotną liczbę znanych rozwiązań technicznych. W ocenie Odwołującego sposób opisu wymagania w sposób jednoznaczny wskazuje na produkt firmy Flytronic - FlyEye, który spełnia wskazane przez Zamawiającego parametry, a tym samym jest niczym nie uzasadnionym ograniczeniem konkurencji i naruszeniem przepisów ustawy P.z.p., jak i innych aktów prawnych.

Następnie, Odwołujący stwierdził, że wskazując na wymóg posiadania oświetlenia konturowego zgodnego z przepisami lotniczymi w polskiej przestrzeni powietrznej, Zamawiający powołał się na nieistniejący przepis prawa polskiego, ponieważ ani w Ustawie Prawo Lotnicze, ani w Rozporządzeniu ministra właściwego dla spraw transportu wyłączającego bezzałogowe statki powietrzne z zakresu działania ustawy Prawo lotnicze i jednocześnie określającego wymagania, jakie te statki muszą spełniać, nie ma przepisu określającego parametry oświetlenia konturowego. A zatem, według Odwołującego, postanowienia zawarte w Opisie Przedmiotu Zamówienia są niejednoznaczne, przez co utrudniają uczciwą konkurencję i sporządzenie prawidłowej oferty.

Odwołujący wskazywał również, że nie ma żadnego uzasadnienia dla określenia wartości minimalnej maksymalnej masy startowej (MTOW) platformy powietrznej, albowiem mniejsza masa platformy powietrznej przekłada się bezpośrednio na jej mniejsze wymiary, mniejszą wymaganą moc silnika napędowego oraz lepsze osiągi. Podnosił, iż mniejsza masa własna wpływa na zwiększenie mobilności zestawu i ułatwia transport w warunkach polowych.

Następnie, odnosząc się do podanych przez Zamawiającego parametrów: *Maksymalnej prędkości przelotowej (IAS)* oraz *Minimalnej prędkości przelotowej (IAS)*, Odwołujący stwierdził, że są one nieprecyzyjne i niezgodne z przyjętą terminologią

oraz, że na ich podstawie można jedynie domniemywać, do jakiej prędkości Zamawiający się w istocie odnosi, tj. do *Maksymalnej prędkości normalnego użytkowania V_{NO} , Największej dopuszczalnej prędkości V_{NE} lub Maksymalnej prędkości operacyjnej V_{MO}* , czy jak w przypadku *Minimalnej prędkości przelotowej (IAS)*, że termin ten prawdopodobnie należy odnieść do *Prędkości przepadania V_s* . Zdaniem Odwołującego, postanowienia Opisu Przedmiotu Zamówienia w tym zakresie są niejednoznaczne, zdefiniowane przy pomocy określeń niedostatecznie dokładnych i zrozumiałych, przez co utrudniają uczciwą konkurencję i sporządzenie poprawnej oferty.

W ocenie Odwołującego, również parametr *przrządowej prędkości lądowania* jest nieprecyzyjny, a ponadto jest on niezasadny i niezgodny z przyjętymi parametrami operacyjnymi statków powietrznych. A także, może on wskazywać na potencjalne faworyzowanie rozwiązań technicznych dotyczących sposobu lądowania, gdyż statek powietrzny lądujący na spadochronie ma prędkość lądowania równą 0, podobnie jak platformy powietrzne lądujące w technologii deep stall.

Ponadto, wymóg Zamawiającego, aby *dopuszczalna prędkość wiatru czołowego podczas lotu* wynosiła co najmniej 16 m/s, jest niezgodny ze stanem wiedzy dotyczącym mechaniki lotu statku powietrznego, gdyż z punktu widzenia platformy powietrznej w locie nie istnieje pojęcie wiatru czołowego, bowiem sam lot odbywa się względem masy powietrza a nie ziemi.

Następnie Odwołujący wskazał, że wymóg Zamawiającego co do zasobnika (lub miejsca mocowania) na: moduł obserwacyjny, powietrzny moduł nadawczo-odbiorczy i źródło zasilania, eliminuje większość istniejących w tej kategorii wagowej bezzałogowych statków powietrznych, za wyjątkiem FlyEye, której producentem jest Flytronic Sp. z o. o. i ogranicza konkurencję w procesie uzyskania zamówienia. Zdaniem Odwołującego, umieszczenie wymaganych przez Zamawiającego modułów i elementów w zasobniku nie jest jedynym rozwiązaniem konstrukcyjnym, które może zostać zastosowane. Istnieje np. możliwość umieszczenia części elementów bezpośrednio w platformie.

Odwołujący podniósł również, że Zamawiający wymagał, aby system transmisji radiowej pracował w paśmie częstotliwości 4400 MHz - 4950 MHz, czyli w zakresie rządowym z przeznaczeniem dla służby stałej i ruchomej, będącym w dyspozycji Wojskowego Biura Zarządzania Częstotliwościami. Odwołujący wskazał, że Zamawiający nie podał, czy jako przyszły użytkownik samolotu bezzałogowego posiada prawo do wykorzystania tego zakresu częstotliwości oraz nie określił warunków wykorzystania tego zakresu częstotliwości, w tym przeznaczenia tego zakresu do radiokomunikacji ruchomej lotniczej. Odwołujący zauważył, że na podstawie Decyzji Nr 353/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 18 lipca 2008 r.

w sprawie zarządzania widmem częstotliwości radiowych w resorcie obrony narodowej, Zamawiający jako podmiot państwowy jest zobowiązany do spełnienia procedury przedstawionej w tej Decyzji, kończącej się wydaniem decyzji o rezerwacji częstotliwości lub pozwolenia radiowego. W ocenie Odwołującego, brak zapewnienia przez Zamawiającego, że w dniu odbioru będzie posiadał wszelkie wymagane zgody na wykorzystanie wymaganej częstotliwości może spowodować brak możliwości odbioru przedmiotu zamówienia.

Odwołujący stwierdził, że powyższa argumentacja uzasadnia zarzut naruszenia art. 29 ust. 1 i 2 ustawy P.z.p., gdyż opis przedmiotu zamówienia jest niejednoznaczny, zawiera określenia niedostatecznie dokładne i zrozumiałe, nie uwzględnia wszystkich okoliczności mogący mieć wpływ na sporządzenie oferty, co narusza uczciwą konkurencję i uniemożliwia przygotowanie oferty. W ocenie Odwołującego, Zamawiający celowo wymaga obniżenia sprawności użytkowej zamawianego systemu obserwacyjnego poprzez ograniczenie minimalnej całkowitej masy startowej oraz minimalnych rozmiarów (rozpiętości skrzydeł i długości całkowitej) platformy powietrznej, co nie znajduje uzasadnienia w potrzebach Zamawiającego. Zaś spełnienie wymogów operacyjnych przez mniejszą platformę, w jego opinii, niesie za sobą korzyści dla Zamawiającego, czyli większą mobilność na ziemi, łatwiejsze przechowywanie, mniejsze prawdopodobieństwo uszkodzenia podczas prac serwisowych i obsługi naziemnej. Dodatkowo zauważył, że nieprecyzyjne i niezgodne z przyjętym nazewnictwem oraz tendencyjne sformułowania dotyczące osiągow mogą wskazywać na preferowanie konkretnego rozwiązania technicznego.

Odwołujący podniósł, że opisanie przedmiotu zamówienia poprzez określenie parametrów przedmiotu zamówienia, które wskazuje na jednego producenta (jeden produkt), co nie jest uzasadnione potrzebami Zamawiającego, stanowi rażące naruszenie przepisów ustawy P.z.p., w szczególności jej art. 29 ust. 1 i 2 oraz art. 7 ust. 1.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 22 ust. 4 w zw. z art. 22 ust. 1 pkt 1) ustawy P.z.p. Odwołujący wskazał, że w celu potwierdzenia spełnienia warunków udziału w postępowaniu wykonawcy zobowiązani są do złożenia zaświadczenia o wpisie do rejestru podmiotów szkolących, umożliwiającego prowadzenie szkoleń lotniczych w zakresie określonym w pkt 1.1.1 oraz w pkt 1.2.1. ppkt 1), 2), 3a), 4c) Załącznika nr 6 do Rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 3 czerwca 2013 r. w sprawie świadectw kwalifikacji.

Odwołujący wskazał, że na podstawie wymienionych przez Zamawiającego aktów prawnych i na podstawie rejestru prowadzonego przez Urząd Lotnictwa Cywilnego, po sprawdzeniu wpisów do rejestru według stanu na dzień ogłoszenia postępowania, ustalił, iż istnieje tylko jeden podmiot posiadający wymagany wpis na terenie całego kraju,

a mianowicie – spółka Flytronic Sp. z o. o., która jest jednocześnie producentem bezzałogowego statku powietrznego o nazwie FlyEye - o specyfikacji technicznej zgodnej z podaną w SIWZ. Według Odwołującego, uzależnienie możliwości udziału w postępowaniu od posiadania uprawnień, którymi dysponuje tylko jeden podmiot w kraju, będący jednocześnie producentem preferowanego typu rozwiązania, i który niewątpliwie złoży ofertę dla ogłoszonego zadania, jest działaniem zmierzającym do celowego ograniczenia konkurencji i nie może być uznane za zgodne z prawem

Odwołujący wnosił o wykreślenie postanowień SIWZ, odnoszących się do oceny zdolności do udziału w postępowaniu, wskazując, że jeżeli nie istnieje inny podmiot, który ma możliwość przeprowadzania wymaganych przez Zamawiającego szkoleń, zakres ten powinien być wyłączony z przedmiotu zamówienia. Odwołujący wskazał także na alternatywną możliwość w postaci możliwości dostarczenia dokumentu potwierdzającego wpis na listę podmiotów szkolących przed terminem przeprowadzenia wymaganego przez Zamawiającego szkolenia, co umożliwiłoby przygotowanie i złożenie oferty innym wykonawcom zainteresowanym udziałem w postępowaniu i nie wpływałoby negatywnie na konkurencję między podmiotami posiadającymi produkty spełniające wymagania funkcjonalne wskazane przez Zamawiającego. Natomiast, zdaniem Odwołującego, utrzymanie kwestionowanego postanowienia w mocy może spowodować, że żaden inny podmiot gospodarczy nie będzie mógł złożyć w tym postępowaniu oferty spełniającej wymogi formalne - ani samodzielnie, ani w postaci konsorcjum z firmą Flytronic.

Ponadto, odwołujący wskazał, że czynności Zamawiającego, opisane w pkt I i pkt III uzasadnienia odwołania, stanowią jednocześnie naruszenie art. 7 ust. 1 ustawy P.z.p.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem Stron, na podstawie zebranego materiału w sprawie oraz oświadczeń i stanowisk Stron, złożonych na rozprawie, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Izba nie stwierdziła podstaw do odrzucenia odwołania w oparciu o przepis art. 189 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych [j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 907 z późn. zm.] – dalej zwanej: „ustawą P.z.p.”.

Odwołanie zostało wniesione do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 3 listopada 2014 roku oraz została przekazana w ustawowym terminie kopia odwołania Zamawiającemu.

Izba ustaliła, że Odwołującemu przysługiwało prawo do wniesienia odwołania, ponieważ zostały wypełnione łącznie przesłanki z art. 179 ust. 1 ustawy P.z.p. – *Środki ochrony prawnej określone w niniejszym dziale przysługują wykonawcy, uczestnikowi konkursu, a także innemu podmiotowi jeżeli ma lub miał interes w uzyskaniu danego zamówienia oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów niniejszej ustawy - to jest posiadania interesu w uzyskaniu danego zamówienia oraz możliwość poniesienia szkody.*

Izba nie dopuściła do udziału w postępowaniu wykonawcy zgłaszającego przystąpienie po stronie Odwołującego, tj. Asseco Poland S.A. z siedzibą w Rzeszowie.

Zgodnie z art. 185 ust. 2 ustawy P.z.p. wykonawca może zgłosić przystąpienie do postępowania odwoławczego w terminie 3 dni od dnia otrzymania kopii odwołania, wskazując stronę, do której przystępuje, i interes w uzyskaniu rozstrzygnięcia na korzyść strony, do której przystępuje. Zgłoszenie przystąpienia doręcza się Prezesowi Izby w formie pisemnej albo elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu, a jego kopię przesyła się zamawiającemu oraz wykonawcy wnoszącemu odwołanie.

W trakcie posiedzenia Izby z udziałem Stron stwierdzono, że Zamawiający w dniu 3 listopada 2014 r. zamieścił na stronie internetowej kopię odwołania oraz, że pismo zawierające zgłoszenie przystąpienia doręczone zostało Prezesowi Krajowej Izby Odwoławczej w terminie 3 dni od dnia otrzymania kopii odwołania, tj. w dniu 6 listopada 2014 roku, przy czym zgłaszający przystąpienie wskazał Stronę, do której zgłosił przystąpienie i interes w uzyskaniu rozstrzygnięcia na korzyść tej Strony. Jednocześnie, do zgłoszenia przystąpienia do postępowania odwoławczego doręczonego Prezesowi Krajowej Izby Odwoławczej, wykonawca zgłaszający przystąpienie nie załączył dowodu przekazania jego kopii Stronom, a nadto, z treści samego pisma zawierającego zgłoszenie przystąpienia, nie wynikało, żeby wykonawca przesyłał kopie zgłoszenia przystąpienia Stronom. Na posiedzeniu z udziałem Stron Odwołujący oświadczył, że otrzymał kopię zgłoszenia przystąpienia, natomiast Zamawiający oświadczył, że nie otrzymał takiej kopii. Wykonawca zgłaszający przystąpienie nie stawił się na posiedzenie, o terminie prawidłowo powiadomiony.

Biorąc pod uwagę powyższe, z uwagi na nie przekazanie kopii zgłoszenia przystąpienia Zamawiającemu, Izba ustaliła, że przesłanki określone w art. 185 ust. 2 ustawy P.z.p. nie zostały wypełnione, a tym samym wykonawca Asseco Poland S.A. nie zgłosił skutecznie przystąpienia do postępowania odwoławczego w sprawie KIO 2290/14 po stronie Odwołującego.

Przy rozpoznawaniu przedmiotowej sprawy skład orzekający Izby wziął pod uwagę dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, złożoną Izbie przez Zamawiającego, a także stanowiska i oświadczenia Stron postępowania przedstawione ustnie do protokołu.

W trakcie rozprawy w dniu 13 listopada 2014 roku Odwołujący oświadczył, że w związku z dokonaną przez Zamawiającego modyfikacją postanowień Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia, cofa zarzuty w zakresie wymagań odnoszących się do: liczby łopat w śmigle, dopuszczalnej prędkości wiatru czołowego podczas lotu oraz co do przyrządowej prędkości lądowania.

Rozpatrując odwołanie w granicach podnoszonych zarzutów podtrzymanych na rozprawie – stosownie do art. 192 ust. 7 ustawy P.z.p. - Izba ustaliła, co następuje.

Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 192 ust 2 ustawy P.z.p., *Izba uwzględnia odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia.*

Izba dokonawszy oceny podniesionych w odwołaniu zarzutów, biorąc pod uwagę stanowiska Stron przedstawione na rozprawie stwierdziła, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zamawiający w Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia [dalej zwanej: „SIWZ”], zawarł Załącznik nr 1 – Opis Przedmiotu Zamówienia [dalej zwany: „OPZ”]. Postanowienia tego załącznika zostały zmodyfikowane w dniu 5 listopada 2014 r.

W rozdziale II OPZ – *Wymagania techniczne* Zamawiający wskazał, iż: *„Przedmiotem zamówienia objęto cztery zestawy bezzałogowych statków powietrznych (Unmanned Aerial Vehicle) w kategorii „Mini” (zwanym dalej zestawami), z których każdy zestaw składa się z następujących składników:*

- 1) co najmniej 3 platformy powietrzne (samoloty);*
- 2) co najmniej 3 moduły obserwacyjne składające się ze zintegrowanej głowicy do obserwacji dziennie-nocnej, przy czym jeden z wymienionych modułów posiadał będzie dodatkowo głowicę treningową;*
- 3) system kontroli i przekazu danych w czasie rzeczywistym.*

Poniżej określono kryteria i wymagania w stosunku do części i elementów poszczególnych składników:

1. Platforma powietrzna (samolot): (...)

3) Płatowiec:

- wymiary:

- rozpiętość skrzydeł: w zakresie od 3,4 m do 3,8 m,
- długość: w zakresie od 1,5 m do 2 m,
- wysokość, co najwyżej 0,6 m (...)

4) Wyposażenie dodatkowe:

- zasobnik (lub miejsce mocowania) na moduł obserwacyjny;
- zasobnik (lub miejsce mocowania) na powietrzny moduł nadawczo-odbiorczy;
- zasobnik (lub miejsce mocowania) na źródło zasilania platformy powietrznej; (...)

5) Parametry lotno-techniczne:

- maksymalna masa startowa MTOW (MTOM) w zakresie od 7 do 15 kg;
- maksymalna przyrządowa prędkość przelotowa (IAS), co najmniej 80 km/h (cruise speed);
- minimalna przyrządowa prędkość przelotowa (IAS), co najwyżej 65 km/h; (cruise speed);
- minimalna przyrządowa prędkość lądowania (IAS), co najwyżej 40 km/h (V_{so});(...).

W ocenie Izby, twierdzenia Odwołującego odnoszące się do kwestionowanego wymogu Zamawiającego w zakresie określenia minimalnej rozpiętości skrzydeł płatowca (od 3,4 m) i jego długości (od 1,5 m), nie zasługują na uwzględnienie. Odwołujący nie wykazał, że te parametry nie mają jakiegokolwiek znaczenia i, że są bezzasadne. Izba uznała za przekonujące wyjaśnienia Zamawiającego, że podane wymiary płatowca mogą mieć istotny wpływ na funkcjonalność płatowca, w szczególności w zakresie jego zachowania się w warunkach turbulentnych czy utrzymania stabilności podczas lotu. Co więcej, sam Odwołujący stwierdził, przedstawiając swoje stanowisko w sprawie, podczas rozprawy w dniu 13 listopada 2014 roku, że długość samego statku może mieć znaczenie dla zachowania stabilności statycznej (podłużnej) płatowca, choć jednocześnie wskazał, że ten parametr samodzielnie nie decyduje o tej stabilności, bowiem znaczenie będą miały także inne parametry, a ponadto, wskazał, że „*nikle*” znaczenie mają wymiary płatowca dla tzw. stabilności dynamicznej.

Także twierdzenia Odwołującego kwestionujące wymóg odnoszący się do maksymalnej masy startowej MTOW w zakresie podania wartości minimalnej tego parametru (od 7kg) nie zasługują na uwzględnienie. Zamawiający w trakcie rozprawy w dniu 13 listopada 2014 roku wyjaśniał, że wymiary są powiązane z maksymalną masą startową

oraz, że statki poniżej 7 kg nie pozwolą na zachowanie sztywności całej konstrukcji przy zachowaniu pozostałych wymiarów, a w konsekwencji nie będzie osiągnięta stabilność statku.

Owszem, nie ulega wątpliwości, że zmniejszenie wymiarów płatowca wpłynęłoby na zwiększenie mobilności zestawu i ułatwiłoby jego transport, i być może nawet można utrzymać jego stabilność podczas lotu przy zastosowaniu innych elementów, co podnosił Odwołujący. Niemniej jednak, Odwołujący nie wykazał, że ustalenie minimalnych wartości parametrów odnoszących się do rozpiętości skrzydeł płatowca i jego długości oraz do maksymalnej masy startowej MTOW, nie ma żadnego racjonalnego uzasadnienia dla opisu przedmiotu zamówienia oraz, że prowadziłyby to do ograniczenia konkurencji. Odwołujący przedstawił jedynie gołosłowne twierdzenia, nie uprawdopodobniając ich nawet w żaden sposób.

Zgodnie z art. 190 ust. 1 ustawy P.z.p. *Strony i uczestnicy postępowania odwoławczego są obowiązani wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Dowody na poparcie swoich twierdzeń lub odparcie twierdzeń strony przeciwnej strony i uczestnicy postępowania odwoławczego mogą przedstawiać aż do zamknięcia rozprawy.* Przepis ten nakłada na Strony i uczestników postępowania odwoławczego obowiązek wykazywania dowodów na stwierdzenie faktów, z których wywodzą skutki prawne. Tymczasem, Odwołujący nie przedstawił jakichkolwiek dowodów na potwierdzenie swoich twierdzeń.

Odwołujący na potwierdzenie swoich twierdzeń złożył jedynie *Zestawienie Bezzałogowych Samolotów Lotniczych wdrożonych do użytkowania (w porównaniu z parametrami SIWZ)*, zawierające wykaz 19 bezzałogowych samolotów lotniczych, na okoliczność, że wymagania Zamawiającego co do wymogu w zakresie parametrów: rozpiętość skrzydeł, długość, masa startowa, wyposażenie w zasobniki, spełnia tylko produkt pochodzący od firmy Flytronic, tj. Bezzałogowy Samolot Lotniczy - FlyEye.

Oprócz przedmiotowego zestawienia, z którego nie wynikało nawet, w oparciu o jakie źródła zostało ono sporządzone, zawierającego właściwie jedynie kilkanaście dostępnych modeli, spośród, dostępnych na rynku - jak sam Odwołujący przyznał - ok 1,5 tyś, nie przedstawił żadnych innych dowodów wskazujących na to, że parametry określone przez Zamawiającego utrudniają konkurencję i, że spełnia je jedynie produkt firmy Flytronic. Zestawienie to, zostało sporządzone przez Odwołującego, może być zatem taktowane wyłącznie jako stanowisko Odwołującego w sprawie.

Podkreślić należy, że Zamawiający ma prawo opisać poszczególne wymagania w taki sposób, aby przedmiot zamówienia spełniał jego oczekiwania i był zgodny z jego uzasadnionymi potrzebami, jeżeli oczywiście zostają jednocześnie spełnione warunki określone w przepisach ustawy P.z.p. Mianowicie - *przedmiot zamówienia opisuje się*

w sposób jednoznaczny i wyczerpujący, za pomocą dostatecznie dokładnych i zrozumiałych określeń, uwzględniając wszystkie wymagania i okoliczności mogące mieć wpływ na sporządzenie oferty (art. 29 ust. 1 ustawy P.z.p.), a także Przedmiotu zamówienia nie można opisywać w sposób, który mógłby utrudniać uczciwą konkurencję (art. 29 ust. 2 ustawy P.z.p.).

Nie zasługuje na uwzględnienie również zarzut kwestionujący wymaganie Zamawiającego co do wyposażenia dodatkowego w zasobnik (miejsce mocowania) na moduł obserwacyjny, na powietrzny moduł nadawczo-odbiorczy oraz na źródło zasilania platformy powietrznej. Odwołujący wskazywał, że wymóg ten eliminuje większość bezzałogowych statków powietrznych istniejących w kategorii wagowej określonej przez Zamawiającego („MINI”), za wyjątkiem FlyEye pochodzącego od Flytronic Sp. z o. o. Nie wykazał jednak tej okoliczności w jakikolwiek sposób, a przedłożył jedynie zestawienie, o którym była mowa powyżej. Co więcej, abstrahując już od waloru dowodowego przedłożonego zestawienia, zauważyć należy, że ww. zestawienie odnosi się jedynie do wyposażenia w „zasobnik”, ale już nie do „miejsca mocowania”, które również zostało dopuszczone przez Zamawiającego. Ponadto, w toku rozprawy w dniu 13 listopada 2014 roku, Zamawiający wyjaśnił, iż rozwiązanie proponowane przez Odwołującego w postaci umieszczenia części elementów bezpośrednio w platformie, jest zgodne z wymaganiami Zamawiającego, bowiem możliwość taka wynika z użytego sformułowania „miejsce mocowania”, dopuszczającego mocowanie modułów i źródła zasilania w platformie.

Bezzasadny jest także zarzut, iż określając wymóg co do posiadania przez płatowiec oświetlenia konturowego zgodnego z przepisami lotniczymi w polskiej przestrzeni powietrznej, Zamawiający powołał się na nieistniejący przepis prawa polskiego. W trakcie rozprawy w dniu 13 listopada 2014 roku Odwołujący wskazał, że przepisy określają jedynie warunki techniczne co do oświetlenia konturowego dla załogowych statków powietrznych.

Z kolei Zamawiający powołał się na brzmienie art. 126 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 roku Prawo lotnicze [j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 1393, z późn. zm.] – dalej: „Prawo lotnicze”, stanowi, iż *Bezzałogowy statek powietrzny (UAV) musi być wyposażony w takie same urządzenia umożliwiające lot, nawigację i łączność jak załogowy statek powietrzny wykonujący lot z widocznością (VFR) lub według wskazań przyrządów (IFR) w określonej klasie przestrzeni powietrznej. Odstępstwa mające zastosowanie w tym zakresie dla załogowych statków powietrznych stosuje się jednakowo do bezzałogowych statków powietrznych (UAV).* Z treści powołanego powyżej przepisu wynika, że bezzałogowy statek powietrzny musi być wyposażony w takie same urządzenia umożliwiające lot jak załogowy statek powietrzny, z czego wynika, że przepisy określające warunki techniczne co do oświetlenia konturowego odnoszące się do załogowych statków powietrznych wykonujących loty z widocznością (VFR)

lub według wskazań przyrządów (IFR), mają zastosowanie także w przypadku bezzałogowych statków powietrznych.

Przy czym, podnieść należy, że Odwołujący nie wskazywał, że przepisy określające oświetlenie konturowe co do załogowych statków powietrznych nie istnieją, lecz powoływał się na to, że stosowanie cytowanego powyżej przepisu art. 126 ust. 2 ustawy Prawo lotnicze zostało wyłączone w stosunku do statków bezzałogowych na podstawie Rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 26 marca 2013 r. w sprawie wyłączenia zastosowania niektórych przepisów ustawy - Prawo lotnicze do niektórych rodzajów statków powietrznych oraz określenia warunków i wymagań dotyczących używania tych statków [Dz. U. z 2013 r., poz. 440]

Wprawdzie § 2 ust. 5 ww. Rozporządzenia, na które Odwołujący się powoływał, stanowi, iż: *Wyłącza się zastosowanie do modeli latających oraz bezzałogowych statków powietrznych o maksymalnej masie startowej (MTOM) nie większej niż 25 kg, używanych wyłącznie w operacjach w zasięgu wzroku, przepisów wydanych na podstawie art. 121 ust. 6 pkt 1 ustawy oraz przepisów art. 126 ust. 2-5 ustawy, z uwzględnieniem przepisów określonych w załączniku nr 6 do rozporządzenia, ale wyłączenie to dotyczy jedynie bezzałogowych statków powietrznych o maksymalnej masie startowej (MTOM) nie większej niż 25 kg, używanych wyłącznie w operacjach w zasięgu wzroku.* Zamawiający nie wskazał, że bezzałogowe statki powietrzne będą używane wyłącznie w operacjach o zasięgu wzroku, a co więcej szkolenia, które miały być prowadzone w ramach przedmiotu zamówienia miały przygotowywać uczestników szkolenia także do wystąpienia o wydanie „świadectwa kwalifikacji operatora bezzałogowego statku powietrznego” zarówno z wpisem „*uprawnienia podstawowe VLOS*” - lot wykonywany w zasięgu wzroku operatora, „*uprawnienie podstawowe BVLOS*” – lot wykonywany poza zasięgiem wzroku.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzić należy, że wymogi co do oświetlenia załogowych statków powietrznych należy odnosić także do postawionego przez Zamawiającego wymogu oświetlenia zgodnego z przepisami lotniczymi w polskiej przestrzeni powietrznej wobec bezzałogowych statków powietrznych.

Co do zarzutu, iż Zamawiający w sposób nieprecyzyjny i niezgodny z przyjętą terminologią określił parametr Maksymalnej prędkości przelotowej (IAS) oraz Minimalnej prędkości przelotowej (IAS) wskazać należy, że parametry te zostały przez Zamawiającego doprecyzowane w związku z dokonaną w dniu 5 listopada 2014 roku modyfikacją treści SIWZ, w tym OPZ, przez dodanie określenia „*cruise speed*”. Z kolei Odwołujący w trakcie rozprawy, przyznał – po zapoznaniu się ze stanowiskiem Zamawiającego – że wymóg odnoszący się do Maksymalnej i Minimalnej prędkości przelotowej (IAS), w następstwie modyfikacji SIWZ, dokonanej przez Zamawiającego, został wystarczająco doprecyzowany i jest dla niego

całkowicie zrozumiały, co powoduje, że orzekanie w tym zakresie jest bezprzedmiotowe. Zgodnie z dyspozycją art. 192 ust. 2 ustawy P.z.p. *Izba uwzględnia odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia*, a zatem z uwagi na brak wpływu na wynik postępowania Izba i tak zobowiązana byłaby w tym zakresie odwołanie oddalić.

Na uwzględnienie nie zasługuje również zarzut odnoszący się do kwestii braku zapewnienia przez Zamawiającego, że jako przyszły użytkownik bezzałogowego statku powietrznego posiada prawo do wykorzystania zakresu częstotliwości od 4400 MHz do 4950 MHz, z uwagi na to, że jest to zakres rządowy, a brak takiego zapewnienia może spowodować brak możliwości odbioru przedmiotu zamówienia.

W OPZ w Rozdziale II *Wymagania techniczne* w pkt 3 *System kontroli i przekazu danych w czasie rzeczywistym* w ppkt 2 *Parametry systemu oraz jego możliwości operacyjne* (lit. e) Zamawiający określił, że: *„system musi pracować w zakresie częstotliwości od 4400 do 4950 MHz (szerokość pasma, od 5 do 10 MHz). Parametry wymaganego kanału częstotliwości o podanej szerokości pasma, zostaną przekazane dla Wykonawcy po podpisaniu umowy. System musi mieć możliwość przestrajania kanału częstotliwości w wyżej wymienionym zakresie, na poziomie użytkownika”*.

Nie ulega wątpliwości, że Zamawiający miał prawo określić zakres częstotliwości w sposób wskazany powyżej. Jest to warunek jednoznaczny, możliwy do spełnienia, i w żaden sposób nie ogranicza konkurencji. Z uwagi na funkcje jakie miał spełniać przedmiot zamówienia, a w szczególności ze względu na wyposażenie w moduł nadawczo-odbiorczy konieczne było podanie zakresu częstotliwości. Podnoszona przez Odwołującego kwestia braku możliwości odbioru przedmiotu zamówienia (ewentualnie można byłoby mówić w takim przypadku o przyczynach leżących po stronie Zamawiającego), nie mogłaby w żaden sposób obciążać wykonawcy, gdyby faktycznie zaistniała. Dodatkowo, wskazać należy, że w toku rozprawy w dniu 13 listopada 2014 roku Odwołujący rozszerzył podstawę zarzutu o dodatkowe okoliczności faktyczne, podnosząc, że Zamawiający winien był wskazać konkretną częstotliwość, gdyż w sytuacji nie zawężenia zakresu częstotliwości wykonawcy nie będą mogli w sposób prawidłowy oszacować cenę oferty.

Zgodnie z art. 192 ust. 7 ustawy P.z.p. 7. *Izba nie może orzekać co do zarzutów, które nie były zawarte w odwołaniu*. Jak wskazuje się w orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej zarzut to zespół okoliczności faktycznych i prawnych. W wyroku z dnia 22 stycznia 2014 r. [sygn. akt. KIO 15/14] Izba wskazała, że: *zarzut składa się z podstawy prawnej i faktycznej – o ile sama podstawa prawna często wynika z opisu popełnionych nieprawidłowości i brak jej podania czy nieprawidłowe podanie nie uniemożliwia rozpoznania odwołania, to podstawa faktyczna zarzutu musi być precyzyjnie podana w odwołaniu. Jakikolwiek jej rozszerzenia na*

późniejszym etapie postępowania będą wykraczały poza granice odwołania, a więc nie będą rozpoznawane przez Izbę.

W konsekwencji rozszerzenie okoliczności faktycznych przez Odwołującego w toku rozprawy prowadzić musi do pozostawienia bez rozpoznania zarzutu w takim zakresie w jakim nie był on wskazany w treści odwołania.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy P.z.p. przedmiot zamówienia opisuje się w sposób jednoznaczny i wyczerpujący, za pomocą dostatecznie dokładnych i zrozumiałych określeń, uwzględniając wszystkie wymagania i okoliczności mogące mieć wpływ na sporządzenie oferty.

Z kolei art. 29 ust. 2 ustawy P.z.p. stanowi, że: Przedmiotu zamówienia nie można opisywać w sposób, który mógłby utrudniać uczciwą konkurencję.

Biorąc pod uwagę powyższe, Izba uznała, że opis przedmiotu zamówienia jest jednoznaczny i wyczerpujący, a Odwołujący nie wykazał, że sposób opisanie przedmiotu zamówienia mógłby utrudniać uczciwą konkurencję, a w konsekwencji zarzut naruszenia przepisów art. 29 ust. 1 i ust. 2 ustawy P.z.p. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarzut naruszenia art. 22 ust. 4 w zw. z art. 22 ust. 1 pkt 1) ustawy P.z.p. przez ustalenie opisu sposobu dokonania oceny spełnienia warunku posiadania uprawnień, który nie jest związany z przedmiotem zamówienia, także nie zasługuje na uwzględnienie.

W Rozdziale VII SIWZ – Warunki udziału w postępowaniu oraz opis sposobu dokonywania oceny spełniania tych warunków – w pkt 3 ppkt 3.2.2. Zamawiający wskazał, że na potwierdzenie spełnienia warunków wymienionych w pkt. 1.1 wykonawca winien udowodnić, że posiada: „uprawnienia, o których mowa w ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze (tekst jednolity Dz. U. 2013, poz. 1393 z późn. zm.) oraz przepisach wykonawczych wydanych na jej podstawie, w tym m.in.: Rozporządzeniu Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 3 czerwca 2013 r. w sprawie świadectw kwalifikacji (Dz. U. 2013, poz. 664), w zakresie niezbędnym do realizacji przedmiotu zamówienia”.

Jednocześnie, w Rozdziale VIII SIWZ – Wykaz oświadczeń i dokumentów jakie muszą dostarczyć wykonawcy w pkt 1 ppkt 1.3. Zamawiający wskazał, że w celu potwierdzenia spełnienia przez wykonawcę warunków, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy Pzp, żąda złożenia: *Zaświadczenie o wpisie do rejestru podmiotów szkolących, umożliwiające prowadzenie szkoleń lotniczych w zakresie określonym w pkt.1.2.1, ppkt. 1), 2), 3a), 4c) Załącznika nr 6 do Rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 3 czerwca 2013 r. w sprawie świadectw kwalifikacji (Dz. U. 2013, poz. 664).*

W pierwszej kolejności należy odnieść się do treści SIWZ, gdzie Zamawiający w Rozdziale IV – *Opis Przedmiotu Zamówienia* w pkt 2 podał, że: „*W ramach przedmiotu zamówienia Wykonawca zobowiązany jest również do przeprowadzenia szkolenia (w języku polskim) dla personelu Straży Granicznej w zakresie użytkowania i obsługi oferowanego zestawu*”.

Przepisy prawa określają jakie podmioty są uprawnione do przeprowadzenia szkoleń personelu lotniczego. I tak zgodnie z przepisem art. 95a ust. 1 Prawa lotniczego *Wykonywanie działalności szkoleniowej w zakresie prowadzenia szkolenia personelu lotniczego w celu uzyskania świadectwa kwalifikacji członka personelu lotniczego oraz wpisywanych do niego uprawnień, z wyjątkiem prowadzenia szkolenia lotniczego w celu uzyskania świadectwa kwalifikacji informatora służby informacji powietrznej oraz informatora lotniskowej służby informacji powietrznej, jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i podlega wpisowi do rejestru podmiotów szkolących na podstawie pisemnego wniosku*.

Szczegółowe warunki wykonywania działalności szkoleniowej personelu lotniczego określają przepisy Rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 13 sierpnia 2013 roku w sprawie działalności szkoleniowej personelu lotniczego podlegającej wpisowi do rejestru podmiotów szkolących [Dz. U. z 2013 r., poz. 1068].

Wobec powyższego, stwierdzić należy, że skoro obowiązujące przepisy prawa, umożliwiają prowadzenie szkoleń personelu lotniczego (w tym operatorów bezzałogowych statków powietrznych) wyłącznie przez podmioty wpisane do rejestru podmiotów szkolących, to w pełni uzasadnionym jest wymóg złożenia zaświadczenia o wpisie do rejestru podmiotów szkolących w celu potwierdzenia spełnienia przez wykonawcę warunków udziału w postępowaniu. Wymóg ten jest adekwatny do przedmiotu zamówienia i w pełni uzasadniony, gdyż posiadanie stosownych uprawnień przez wykonawcę jest konieczne do realizacji zamówienia. Zgodnie zaś z art. 22 ust. 1 pkt 1) ustawy P.z.p. *O udzielenie zamówienia mogą ubiegać się wykonawcy, którzy spełniają warunki, dotyczące posiadania uprawnień do wykonywania określonej działalności lub czynności, jeżeli przepisy prawa nakładają obowiązek ich posiadania*.

Żądanie złożenia zaświadczenia o wpisie do rejestru podmiotów szkolących już na etapie składania ofert jest w pełni uzasadnione, gdyż bez stosownych uprawnień wykonawca nie byłby w stanie wykonać przedmiotu zamówienia, dlatego też odstąpienie od tego wymogu i wprowadzenie zmiany polegającej na tym, że dokument ten żądany byłby dopiero przed samym rozpoczęciem szkolenia prowadziłoby do tego, że Zamawiający na etapie składania ofert nie byłby w stanie ocenić czy dany wykonawca spełnia warunek

udziału w postępowaniu w postaci posiadania uprawnień do wykonywania działalności objętej przedmiotem zamówienia, do czego jest przecież zobowiązany.

Niezależnie od powyższego, wskazać należy, że Odwołujący w żaden sposób nie wykazał, że tylko jeden podmiot spełnia warunki udziału w postępowaniu, określone przez Zamawiającego, tj. Flytronic Sp. z o. o. Wprawdzie Odwołujący powoływał się na jawność rejestru prowadzonego przez Urząd Lotnictwa Cywilnego, a w toku rozprawy wskazał, że z uwagi na obszerność dokumentu, nie złożył go Izbie, jednakże to Odwołujący jest zobowiązany do złożenia dowodów potwierdzających powoływane przez niego fakty, zgodnie z ogólną regułą wynikającą z cytowanego powyżej przepisu art. 190 ust. 1 ustawy P.z.p.

Z podanych względów zarzut Odwołującego naruszenia art. 22 ust. 4 w zw. z art. 22 ust. 1 pkt 1) ustawy P.z.p. nie zasługuje na uwzględnienie.

Tym samym, wobec nie potwierdzenia się zarzutów, o których była mowa powyżej, Izba uznała, że także nie doszło do naruszenia art. 7 ust. 1 ustawy P.z.p.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku postępowania na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 Prawa zamówień publicznych oraz w oparciu o przepisy § 1 ust. 1 pkt 2, § 3 pkt 1 lit. a), § 3 pkt 2 lit. b) oraz § 5 ust. 3 pkt 1 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238).

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Przewodniczący: